

5. Фіра Д.Б. Симуляційне навчання студентів як один із перспективних методів формування та вдосконалення професійних хірургічних навичок у майбутніх лікарів. / Медична освіта. — 2017. —№ 4. — С.58–61.

ЗАСТОСУВАННЯ СИМУЛЯЦІЙНОГО СЦЕНАРІЮ У ПІДГОТОВЦІ МЕДИКІВ

Охота А.В., Смандич В.С., Буряк О.Г., Сокорська В.О.

Буковинський державний медичний університет, м. Чернівці

За підтримки проєкту Erasmus+ KA2 CBHE № 618812-EPP-1–2020–1-GE-EPPKA2-CBHE-IP SAFEMED+ «Simulation in Undergraduate MEDical Education for Improvement of SAFETY and Quality of Patient Care» / «Симуляційне навчання в медичній освіті для підвищення безпеки та якості обслуговування пацієнтів»

Симуляційні технології — важлива частина в медичній підготовці. З кожним роком вона набуває більшого застосування та розвитку.

Симуляційне навчання — це один із компонентів у професійній підготовці. Він використовує модель професійної діяльності, метою якої є надання будь-якому студенту можливості виконання професійної діяльності. А також елемент цієї діяльності згідно з професійними стандартами та/або порядками (правилами) надання медичної допомоги.

Симуляція дає змогу відтворити існуючу проблему, тому може бути представлена й людиною, і пристроєм (симуляційним манекеном). Завдання студента — оцінити ситуацію, зреагувати відповідно до умов, які можуть виникнути в медичній практиці. З іншого боку можна дати інше визначення симуляції. Симуляція — це техніка, що дає можливість замінити або доповнити практичний досвід студента за допомогою імітованих проблем уявного пацієнта, оскільки це відбувається в реальному житті.

Симуляція, як навчальна методика, дає змогу відтворити реальну клінічну картину частково або повністю, і що важливо, це не призводить до будь-яких найменших ризиків для пацієнта. Цей метод дає можливість, ніби зануритись у хворобу, не задіюючи пацієнта.

Тому симуляційна освіта є одним із найдієвіших методів сучасної медичної освіти. І сучасну медичну освіту неможливо уявити без імітаційних форм навчання. Зокрема, вони сприяють конкурентоспроможності вітчизняної медичної освіти.

Але хороша симуляція, а відповідно і відпрацьована навичка неможлива без правильного, коректного та чіткого симуляційного сценарію.

Симуляційні сценарії дають можливість змотивувати та зацікавити студентів, лікарів-інтернів, лікарів удосконалювати свої практичні навички, мати можливість реалізувати набутий досвід у своїй подальшій професійній діяльності.

Що ж має містити сценарій для ідеальної симуляції:

- Чіткий професійний напрямок.
- Мати ціль, мету, завдання.
- Чітко прописан ролі лікаря, пацієнта та іншого медичного персоналу (якщо такі мають бути).
- Чітко описане ситуаційне завдання, яке ставиться перед студентом.
- Описані скарги пацієнта, які буде озвучувати актор (стандартизований пацієнт).
- Коректно поставлене завдання для студента.
- Чек-лист для відміток, що зробив або не зробив студент.

Тобто симуляційний сценарій це не просто завдання, яке повинен виконати студент, це розширена клінічна задача з повним аналізом дій студента. Основна суть симуляційних сценаріїв це максимально наблизити симуляції до реалій, із якими можуть зустрітись лікарі в реальному житті.

У подальшій роботі це допоможе:

- Вивести свої навички на новий рівень.
- Не допускати помилок при роботі з пацієнтом.
- Підкріплювати знання в практичній діяльності.
- Бути заздалегідь готовим до неочікуваних ситуацій.
- Не губитись у стресових ситуаціях.

Симуляційні методи діагностики уявного пацієнта є одним із провідних методів навчання майбутніх лікарів. Він є найбезпечнішим, оскільки жодним чином не шкодить пацієнту, дає можливість розглянути проблему з різних ракурсів і обрати найкращий метод лікування.

А запорукою ідеальної симуляції слугує ідеальний симуляційний сценарій, розроблений спеціалістом.

Список використаних джерел

1. Журавльова Л. В., Лопіна Н. А. Практично-орієнтований кейс-метод навчання в системі безперервної медичної освіти на основі інформаційно-освітніх вебтехнологій як спосіб симуляційного навчання (Харків 2019) с. 4–27

Запорожан М. В., Тарабрін О.О. Симуляційна медицина. Досвід.Здобуття. Перспективи. (Суми 2018 р.) с. 26–34